

Nr 261.

Av herr **Welin**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående inskrifande mot utrop å allmän plats av vissa periodiska skrifter.

Det torde vara allt för väl bekant, hurusom åtskilliga företeelser, framför allt i de större städerna, var på sitt sätt bidraga till att åstadkomma en sedlig förskämning i samhället. Så är det till exempel med utropandet på gator och torg av sådana periodiska skrifter, vilkas text eller bild åsyftar eller innebär något, som strider mot tukt och sedlighet. Flera sådana hava utkommit och utkomma fortfarande, vilkas verkliga uppgift är att ockra på osund sensualism och nyfiket skandalbegär, tidningar, vilka knappast kunna sägas hava någon vare sig politisk, social, intellektuell eller konstnärlig uppgift.

Harm och förundran ha ofta gripit tänkande medborgare och medborgarinnor i vårt land däröver, att tidningar av berörda slag få offentligen utropas. Polismyndighet borde äga befogenhet att för längre eller kortare tid förbjuda offentligt utropande av sådana tidningar. Åtminstone borde polismyndighet ha rätt, om också inte plikt, att förbjuda utropande på offentlig plats av sådan periodisk skrift, som under närmast föregående år blivit dömd för brott mot tryckfrihetsförordningens 3 § 13 mom., där som missbruk av tryckfriheten anses »framställning, som sårar tukt och sedlighet». Och måhända borde polismyndighet även äga denna rätt, om till exempel 100 myndiga män och kvinnor inom kommunen därom göra framställning.

Den en svensk medborgare tillerkända tryckfriheten angripes icke av en dylik bestämmelse. Ty tryckfrihet och offentligt utbudande av moraliska smutsalster hava intet gemensamt med varandra. Likasåväl

som ordningsstadgan för rikets städer innehåller föreskrifter mot förorenande och mot ohygieniska förhållanden, är det berättigat, att den sätter polismyndighet i stånd att hindra sådana för den andliga hygienen överhängande faror, som uppkomma genom offentlig spridning av sedliga pestämnen. Det är en verklig samhällsfara, om moraliska bakteriehärdar strafflöst kunna danas och tillåtas fortsätta att sprida sitt gift.

På grund av det, som här andragits, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes i kungl. ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868 införa den bestämmelsen, att polismyndighet äge befogenhet att för längre eller kortare tid förbjuda offentligt utropande på allmän plats av sådan periodisk skrift, vars text eller däri införda bild åsyftar eller innebär något, som strider mot tukt och sedlighet, för så vitt skriften ifråga under närmast föregående år blivit dömd för brott mot tryckfrihetsförordningens 3 § 13 mom.

Stockholm den 26 januari 1917.

S. Welin.
